

krav om sterile forhold og ingen krav om ordentlige forhold.

Området for piercing og kropsudsmykninger er i en konstant udvikling, hvad angår mulighederne for udsmykning. Det oplevede jeg for nylig ved et besøg på en piercingklinik, og det er noget, som jeg meget gerne ved en anden lejlighed vil underholde medlemmerne af Retsudvalget med, fordi det er et område, der konstant er under udvikling, og det er dybt kritisabelt, hvis det her bliver ved.

Det er vigtigt, at vi får styr på området, for vi kan ikke overlade vores børn til mennesker, som reelt agerer som kvaksalvere, og som med stor risiko for deres kunder som følge udfører dybt intime og risikable indgreb på dem. Vi kan ikke i ramme alvor tillade, at uautoriserede personer lovligt kan stikke uhygiejniske nåle i børnekroppe, når man ikke engang kan servere en pølse uden at have gennemgået et obligatorisk kursus.

Et 12-årigt barn kan under ingen omstændigheder overskue et liv som delvis lammet i vigtige legemsdele, og ingen, voksne som børn, bør i det danske samfund kunne risikere en infektion hos en piercer, fordi vi fra Folketingets side ikke har forlangt en autorisationsordning.

Det var så Dansk Folkepartis ordførertale, men jeg håber, at vi sammen med de partier, der har lagt op til det, i udvalget kan blive enige om en beretning, hvor vi bl.a. kan gå videre med hygiejnekrav og en autorisationsordning for piercerne.

Jeg vil gerne til sidst sige tak til ordførerne for en rigtig god debat. Jeg synes, at det var meget interessant at høre de forskellige oplæg og de forskellige pointer i forhold til Dansk Folkepartis forslag. Jeg er glad for, at der i de forskellige partier er sympati for Dansk Folkepartis forslag.

Kl. 21:36

Formanden:

Tak til fru Marlene Harpsøe.

Der er ikke flere der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, er det vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

42) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om krav om uddannelse af dyrehandlere og ansatte i dyrehandler.

Af Julie Skovsby (S), Kristen Touborg (SF) og Per Clausen (EL).

(Fremsættelse 08.04.2008).

Kl. 21:36

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 21:36

Justitsministeren (Lene Espersen):

Efter beslutningsforslaget pålægges regeringen at fastsætte krav om, at det er en betingelse for at kunne drive virksomhed som dyrehandler eller arbejde i en dyrehandel, at man har gennemført et relevant uddannelsesforløb.

Jeg vil gerne starte med at takke forslagsstillerne for, at de har taget initiativ til, at vi i dag får lejlighed til at drøfte dette emne nærmere. Jeg vil i den forbindelse også gerne slå fast, at vi fra regeringens side prioriterer dyrs velfærd meget højt. Det gælder ikke kun forholdene for vores produktionsdyr, som lever under et stort og voksende produktionspres, men også de dyr, der holder os med selskab eller er vores hobby. Vi skal derfor løbende vurdere, om reglerne på området er tidssvarende, hensigtsmæssige og tilstrækkelige.

Som forslagsstillerne nævner i bemærkningerne til beslutningsforslaget, er de gældende regler om dyrehandlere fastsat i Justitsministeriets bekendtgørelse fra 2002 om erhvervs-mæssig handel med dyr. Bekendtgørelsen, som trådte i kraft den 1. januar 2003, indeholder bl.a. nærmere regler om betingelser for politiets udstedelse af tilladelser, indretning af lokaler og dyreanlæg, personale og tilsyn.

Med hensyn til dyrehandlers uddannelsesmæssige forhold fremgår det af bekendtgørelsen, at den eller de personer, der har det daglige ansvar for en dyrehandel, skal have en sådan faglig viden, at virksomheden kan drives dyreværns-mæssigt forsvarligt, og således at virksomhedens kunder kan vejledes og rådgives om forsvarligt hold af dyrene. Den eller de pågældende personer skal have den fornødne viden om den gældende lovgivning om dyreværn,

smittebeskyttelse for dyr og indførsel af dyr, dyreadfærd og dyrevelfærd, pasning og transport af de dyr, som sælges, hygiejne, rengøring, desinfektion og affaldshåndtering, ernæringslære og foderhåndtering, håndtering af dyr og dyrs følsomhed over for miljøpåvirkninger og stress.

Spørgsmålet om, hvorvidt kravene til den faglige viden er opfyldt, beror efter de gældende regler på en konkret vurdering af de pågældende personers erfaring og uddannelse. Der stilles således ikke på nuværende tidspunkt krav om, at personer, der ansøger om tilladelse til erhvervmæssigt at handle med dyr, har gennemført et særligt uddannelsesforløb.

Siden indførelsen af reglerne i 2002 har der som bekendt ad flere omgange været debat om, hvorvidt den nuværende regulering er tilstrækkelig til at tilgodese dyrenes velfærd. Justitsministeriet har derfor overvejet, om der er behov for at stramme reglerne yderligere, f.eks. således at der indføres krav om en obligatorisk uddannelse eller en efteruddannelse som foreslået af forslagsstillerne.

I den forbindelse har Justitsministeriet i december 2004 anmodet Det Dyreetiske Råd om en udtalelse om reglerne for hold af kæledyr, herunder reglerne om erhvervmæssig handel med disse dyr. Ifølge Det Dyreetiske Råd vil rådets udtalelse bl.a. komme ind på spørgsmålet om uddannelseskrav for personer, der handler med kæledyr. Jeg har forstået, at rådets udtalelse vil foreligge i anden halvdel af juni måned i år, altså om ganske få uger. Når udtalelsen fra Det Dyreetiske Råd foreligger, vil den danne grundlag for Justitsministeriets overvejelser om udformning af nye regler om hold af kæledyr, herunder om erhvervmæssig handel med disse dyr.

Jeg har i den forbindelse noteret mig, at forslagsstillerne i bemærkningerne til beslutningsforslaget anfører, at de ikke har lagt sig fast på den præcise udformning af uddannelseskravene. Der er således ifølge forslagsstillerne flere forhold, der skal undersøges nærmere i forbindelse med en konkret udmøntning af forslaget. Der skal f.eks. foretages en nærmere afgrænsning af den kreds af personer, som uddannelseskravet skal gælde for. Endvidere bør det ifølge forslagsstillerne overvejes, om den nuværende uddannelse som dyrepasserassistent kan være en mulighed. Forslagsstillerne forudsætter endelig, at reglerne om uddannelse kommer til at indeholde overgangsregler, som sikrer, at eksisterende dyrehandlere får rimelig tid til at indrette sig på de nye regler.

Jeg er helt enig i, at det er en række yderst relevante forhold, som vil afklares i den videre behandling af spørgsmålet om uddannelseskrav for dyrehandlere m.v. Alt i alt vil jeg sige, at jeg tror, at forslagsstillerne og jeg i meget vidt omfang faktisk er enige om det indholdsmæssige i denne sag. Hvis vi overhovedet er uenige, og det tror jeg faktisk ikke vi er, drejer det sig nok nærmere om den videre proces. Det er for mig et principielt spørgsmål, at når vi har bedt Det Dyreetiske Råd om at se på spørgsmålet og vi til og med ved, at udtalelsen fra rådet vil foreligge om ganske få uger, bør vi afvente rådets udtalelse, før vi træffer beslutninger her i salen. Jeg håber, at forslagsstillerne vil have forståelse herfor, og så vil jeg gå positivt ind i det videre arbejde, hvor vi forhåbentlig kan nå til enighed om en rigtig fornuftig løsning på det her problem.

Kl. 21:41

Formanden:

Tak til justitsministeren. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Den første ordfører er hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 21:41

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Som jeg efterhånden har sagt en del gange her i Folketingssalen – og det er helt ærligt talt – er intentionerne bag de forslag, som oppositionen stiller i hvert fald på dyrevelfærdsområdet, ofte gode. Det er et stort problem for dyrevelfærden, at kæledyr ikke bliver behandlet ordentligt. Vi kan ikke og vil ikke være bekendt, at tusindvis af kæledyr enten mistrives eller må aflives, og derfor synes Venstre, at det er vigtigt, at vi får set på, hvordan vi kan løse problemet.

Men som det ser ud nu, ved ingen reelt, hvordan problemet løses. Loven er allerede i dag rimelig klar og siger, at ejeren af en dyrehandel skal have en sådan faglig viden, at virksomheden kan drives dyreværnmæssigt forsvarligt og således, at virksomhedens kunder kan vejledes og rådgives om forsvarligt hold af dyrene.

Altså, loven kræver allerede i dag, sådan som vi i Venstre læser den, at dyrehandlere skal have en faglig viden om dyrevelfærd, og derfor kan vi ikke være sikre på, at problemerne med kæledyr, der mistrives, kun skyldes manglende viden hos dyrehandlerne. Det kunne jo også tænkes, og det tror jeg er meget sandsynligt, at problemet også er manglende viden om dyrevelfærd og behandling af dyr blandt dem, der køber kæledyr.

Derfor synes Venstre også, at vi skal vente med at lovgive på området, indtil Det Dyreetiske Råds udtalelse foreligger. Vi er selvfølgelig også indforståede med, at vi ikke kan være tjent med at vente i årevis på, at Det Dyreetiske Råd udtaler sig, når vi har et problem, der skal løses nu eller relativt snart. Men som justitsministeren lige har sagt, og som vi i Venstre har noteret os, ventes udtalelsen at foreligge allerede i juni måned i år, altså om få uger.

Derfor mener vi i Venstre ikke, at det giver umiddelbar mening at lovgive nu, før sagkundskaben har talt. Det ville svare til at lovgive i blinde, og det kan ingen, og slet ikke dyrene, være tjent med. Og jeg har en klar forventning om, at Det Dyreetiske Råd i sin udtalelse kommer med en række anbefalinger til, hvordan vi kan løse problemet, og jeg mener derfor, at det eneste fornuftige at gøre i den her sag er at vente, til vi kan lovgive på baggrund af sagkundskabens vurderinger.

Jeg vil gerne her til sidst fastslå, at hvis det skulle vise sig, at Det Dyreetiske Råd anbefaler obligatorisk uddannelse af dyrehandlere eller lignende, er Venstre lydhøre over for at lovgive på området.

Kl. 21:43

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Christian H. Hansen.

Kl. 21:44

Christian H. Hansen (DF):

Det var, fordi Venstres ordfører nævnte noget om, at Det Dyreetiske Råd inden ret lang tid kom med den her udtalelse. Synes Venstres ordfører, at der er gået kort tid, eller at der er gået lang tid?

Jeg har jo selv haft rejst det her på et tidligere tidspunkt, faktisk 3-4 år tilbage, og så kommer der en udtalelse allerede nu. Er det hurtigt? Er Venstres ordfører ikke glad for, at ministeren ikke i det svar skrev et hurtigtarbejdende udvalg?

Kl. 21:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 21:44

Karsten Lauritzen (V):

Nu skal jeg jo ikke gøre mig klog på, hvilke retningslinjer der gør sig gældende for, om et udvalg er almindeligt arbejdende eller hurtigt arbejdende, men blot sige, at vi i Venstre er glade for, at udtalelsen foreligger nu. Hvis den havde været forelagt før, havde vi da syntes, det var

endnu mere glædeligt. 4 år er jo en rum tid, som vi siger i Venstre, måske lidt for rummelig.

Kl. 21:44

Formanden:

Hr. Christian H. Hansen, kort bemærkning.

Kl. 21:45

Christian H. Hansen (DF):

Det sidste vil jeg give Venstres ordfører fuld-
stændig ret i.

Kunne man så ikke forestille sig, at man kunne gøre det på en lidt anden måde og så egentlig bare støtte det her forslag og sige, at så ligger det, så er det klar, og nu er det vedtaget. Når Det Dyreetiske Råd forhåbentlig hen over sommeren kommer med sine bemærkninger, fylder vi dem ind og justerer det hele, og så har vi det hele klar. Nu tror jeg nok, der alligevel bliver flertal for det, men kunne det ikke være en god idé for Venstre, når ordføreren lige har stået og talt om, at Venstre også vil noget med dyrevelfærd?

Kl. 21:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 21:45

Karsten Lauritzen (V):

Jeg takker for den opfordring. I Venstre tager vi opfordringer på det dyrevelfærds-mæssige område så vel som på andre områder meget alvorligt. Jeg skal da ærligt sige, at vi så må overveje det, men principielt er vi modstandere af at gå ind og lave lovgivning på et område, når vi ved, at der om et par uger kommer en udtalelse fra Det Dyreetiske Råd, som jo er sagkundskaben, som har arbejdet med det her i mange år og derfor tilsvarende må komme med et rigtig, rigtig godt og gennearbejdet produkt. Det vil principielt set være forkert at gå ind og fastlægge en lovgivning, inden sagkundskaben har talt, så det vil vi helst vente på. Men jeg vil da tage forslaget fra Dansk Folkepartis ordfører op til seriøs overvejelse.

Kl. 21:46

Formanden:

Tak til hr. Karsten Lauritzen, og så er det hr. Christian H. Hansen som ordfører.

Kl. 21:46

(Ordfører)

Christian H. Hansen (DF):

Man kan jo sige, at forslagsstillerne her måske ikke har lige så meget tålmodighed, som jeg selv har, fordi jeg så i en årrække har gået og ventet på, at der kom et resultat ud af den her rapport fra Det Dyreetiske Råd.

Hvis man går tilbage og kigger på mit spørgsmål, spm. nr. S 1758, vil man også kunne se, at de intentioner og tanker, som ligger i beslutningsforslaget her, er nogle, som jeg og Dansk Folkeparti har haft igennem længere tid. Derfor må jeg glæde den socialdemokratiske ordfører – nu kan jeg ikke se, om der er andre af forslagsstillerne her til stede; det er der, en enkelt forslagsstiller mere – med at sige, at Dansk Folkeparti kan støtte det her forslag. Det kan vi, fordi vi synes, det er meget vigtigt, at de, som sælger dyr til folk, har den rette uddannelse, således at de kan informere om dem.

Virkeligheden forholder sig jo sådan, at hvis man f.eks. skal sælge en pølse i dag, så skal man have været på et kursus for at kunne sælge den. Men hvis man skal sælge kæledyr, så kan man egentlig bare give sig til det. Det vil sige, at hvis der en dag skulle ske det, at vælgerne ovre i Vestjylland valgte at sige, at ham Christian H. Hansen ikke længere skulle i Folketinget, han har været derinde i alt for mange år, så nu skal vi have nogle unge og friske kræfter ind – selvfølgelig også nogle fra Dansk Folkeparti, det er klart – så har jeg jo et problem, jeg skal give mig til at beskæftige mig med et eller andet, og da jeg går meget op i dyrevelfærd og holder meget af dyr, ville det være nærliggende, at jeg gik hen og blev dyrehandler. Det ville jeg simpelt hen kunne gøre sådan her med et knips, så var jeg dyrehandler, for det kræver ingen uddannelse. Jeg kan bare slå mig ned og gå i gang med det.

Derfor er de intentioner, der ligger i det her forslag, fuldstændig rigtige. Det er rigtigt, at hvis man skal handle med dyr, mener jeg også, at man skal være uddannet, således at man kan give de mennesker, der køber dyrene, en ordentlig information om pasning og pleje osv. Så ved jeg godt, at det faktisk er sådan i dag, at Dyrenes Beskyttelse har lavet en masse informationsmateriale, som også ligger hos mange dyrehandlere, som folk kan tage med hjem og læse, og så kan de, når de har fået kæledyret, gå rundt og læse det og lære, hvordan de skal passe dyret. Men jeg synes, det er meget vigtigt, at kunden får den rigtige information fra starten. Og det er jo det, som forslaget her lægger op til.

Jeg tror egentlig også på, at det kan være med til lidt at stoppe den uheldige tendens, man tit ser, nemlig at når familien sidder samlet om et eller andet måltid, og der er et af børnene, der ønsker at få sig et kæledyr, så går debatten tit på, om man nu også kan have det i familien, om man har tid til at passe det, om man har tid til at

pleje det, og om man kan gøre det på en ordentlig måde osv. Vi ved godt, at når nogle børn har plaget tilstrækkelig mange gange, så ender det med, at så giver far og mor lov, og man får så et kæledyr. Det får man så, uden at man egentlig har en viden om, hvordan fremtiden både for familien og for kæledyret skal være. Det at få et dyr er det samme som at få en lille ny i familien. Det kræver pasning, og det kræver pleje. Selvfølgelig er der forskel på, hvilken slags dyr man får. Der er forskel på, om det er to hvide mus eller en hund, man får, det vil jeg anerkende. Men er det f.eks. en hund, man får, så kræver det jo, at man betragter det som et lille nyt medlem af familien, som man skal komme hjem til, og som skal have en ordentlig pleje. Det skal de to hvide mus også, men det er lidt på en anden måde.

Derfor synes vi, at intentionerne i det her forslag er gode, og i Dansk Folkeparti ser vi frem til, at vi faktisk får en hurtig udvalgsbehandling, så vi kan få det vedtaget.

Kl. 21:50

Formanden:

Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Tak til hr. Christian H. Hansen. Næste i ordførerrækken bliver fru Bente Dahl.

Kl. 21:50

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Hos dyrehandlere bor der mange dyr; der handles med dyrene, og de skal passes. Der skal vider gives viden og rådgives om, hvordan de skal passes. Da det er meget forskellige dyr: slanger, skildpadder, undulater, hunde, katte, hamstre og meget, meget mere, er det klart, der skal en meget stor viden til for at kunne passe dem alle sammen rigtigt. De skal have bestemt foder, de skal have kulde, varme tempererede rum m.m. De, der passer dem, og skal rådgive kunderne, må nødvendigvis have en kvalificeret viden på området.

Indtil for nylig var der to tekniske skoler, der udbød en overbygning på en generalistuddannelse. Overbygningen var specialiseret til dyrehandlere. Den er nedlagt med virkning fra i år, og det ser nu ud, som om der mangler kvalificerede folk til fremover at kunne handle med dyr og leve op til dyreværnslovens intentioner. Så for mig at se er der to problemer på det her område, dels muligheden for at få en relevant uddannelse, dels at en dyrehandler skal have en relevant uddannelse, når han eller hun handler med dyr. Jeg stillede spørgsmål til undervisningsministeren i januar for at høre, hvordan

han forholdt sig til det uddannelsesmæssige aspekt. Han var ikke helt enig med mig. Han sagde, at uddannelsen til dyrepasserassistent har som mål, at den uddannede kan udføre normalt arbejde. Jeg mener, vi skal se nærmere på i udvalgsarbejdet, om den påstand er rigtig.

Der er problemer på området. Det kan vi se, når vi ser, at kæledyr ikke bliver behandlet rigtigt, så har deres ejere ikke fået leveret den rigtige viden om dem. Det beslutningsforslag, der er fremsat i dag, tager fat på den ene del af problemstillingen, nemlig at få uddannede folk ud i dyrehandlerne, som kan rådgive tredjepart, og som kan passe dyrene forsvarligt. I Det Radikale Venstre mener vi, at det er tilstrækkeligt, hvis den ansvarlige for dyrehandelen er relevant uddannet. De ansatte er der på hans eller hendes ansvar. Men vi er meget optaget af at løse de to nævnte problemstillinger ved at sørge for, at den nødvendige uddannelsesmulighed er til stede, og at ansvarlige dyrehandlere er uddannede. Vi vil meget gerne positivt arbejde med at finde løsninger, der bliver gennemarbejdede.

Kl. 21:53

Formanden:

Der er ikke korte bemærkninger. Tak til fru Bente Dahl.

Selv om vi er tæt på Christianshavn, og Clausen er dyrehandler, så er hr. Per Clausen her ordfører. *(Munterhed)*.

Kl. 21:53

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu melder historien jo ikke noget om, hvorvidt dyrehandler Clausen havde nogen uddannelse. Det kunne man godt komme lidt i tvivl om, vil jeg sige. På trods af det tror jeg nok, at dyrene blev behandlet godt. Nu solgte han jo heller ikke så mange, for en af pointerne var vist, at han helst selv ville beholde dem, og det er måske der, problemet opstår i den her sammenhæng. Når man skal sælge dyr til andre, er det jo meget godt, at man har de kvalifikationer, der gør, at man er i stand til at give de rette råd og den rette vejledning. Det er i hvert fald ikke ret godt, hvis folk har det, at de er blevet forkert informeret, som undskyldning for, at de behandler dyr forkert.

Så et eller andet sted synes jeg, at det er forholdsvis banalt, at de, der sælger dyr – arbejder i den branche – skal have det, vi kalder en passende uddannelse. Det er ikke noget vældig ra-

dikalt krav. Så det synes jeg er forholdsvis indlysende. Derfor er jeg sådan set også ret tryk ved, at når Det Dyreetiske Råd nu har haft ca. 3½ års tid til at gennemgå den her sag grundigt, så vil man også nå frem til, at det er fornuftigt, at der bliver en uddannelse.

Det her beslutningsforslag er, hvad angår detaljeringsgraden, i forhold til hvilken uddannelse det skal være, præget af den ydmyghed, vi selvfølgelig har over for, at man skal have sagkyndige til at se på det. Så det synes jeg også er fornuftigt nok.

Min pointe er vel, at når der har vist sig den holdning, som er kommet frem i dag fra Folketingets partiers side, så kan vi konstatere, at der i hvert fald i Folketinget er et flertal for, at der skal være en uddannelse. Det kan selvfølgelig være, at hvis Det Dyreetiske Råd kommer med en række ypperlige, veldokumenterede argumenter for, at det var helt unødvendigt, så ville det flertal smuldre, men det tror jeg sådan set ikke.

Så derfor tror jeg, det er fornuftigt, at vi holder fast i, at der er et flertal i Folketinget. Det kan jo komme til udtryk, ved at man vedtager det her beslutningsforslag; det kan også komme til udtryk, ved at Folketingets Fødevareudvalg skriver – eller Retsudvalget, som det måske af en eller anden grund kommer til at ligge i – en beretning, hvori man understreger behovet for det her, og så kan man jo også i den beretning indoperere det, der måtte komme fra Det Dyreetiske Råd. Det tror jeg sådan set kan være en fornuftig løsning på det.

Så jeg har da på fornemmelsen, at det vil gå i denne sag, som det går i mange andre sager, hvor der er flertal i Folketinget: at vi så ender med at træffe beslutningen i enstemmighed. Det sker jo ofte, når der er et flertal blandt de partier, som ikke udgør regeringen. Og det synes jeg også at den her sag nok godt kan bære, også fordi jeg måske har lidt svært ved at forestille mig, at den kan bære et egentlig stort politisk opgør.

Derfor vil jeg, på trods af at den røde lampe ikke lyser, men med respekt for den fremskredne tid og den manglende modstand over for det her forslag, stoppe her.

Kl. 21:56

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Der er ingen ønsker om korte bemærkninger. Så er det fru Julie Skovsby som ordfører for forslagsstillerne.

(Ordfører for forslagstillerne)

Julie Skovsby (S):

Jeg skal starte med at sige: Da SF's ordfører ikke har mulighed for at være her i aften – nu snart kl. 22.00 – ja, så taler jeg på vegne af hr. Kristen Touborg.

Jeg vil gerne sige tak for de bemærkninger, der er faldet. Det er rart at høre, at justitsministeren er enig i det indholdsmæssige og går positivt ind i det videre arbejde. Det er tredje gang, at jeg som dyrevelfærdsordfører for Socialdemokraterne har fremsat et beslutningsforslag, og ja, man kan jo sige, at tredje gang er lykkens gang.

Jeg vil også gerne sige særlig tak til hr. Christian H. Hansen og Dansk Folkeparti, som også støtter det her forslag. Man har arbejdet med netop det her problem, som jo har været i en år-række, og har også været fokuseret på at følge sagen lige siden den 13. december 2004, hvor justitsministeren anmodede Det Dyreetiske Råd om en udtalelse. Det er nu 3½ år siden, og det må man jo sige er alt, alt for lang tid.

De andre medforslagsstillere, som jo også har arbejdet med det her område, vil jeg også gerne takke.

Med hensyn til uddannelsesspørgsmålet så mener jeg, som flere har været inde på, at det er helt rigtigt med et uddannelseskrav. Hvad er det for en uddannelse? Er det måske en helt ny uddannelse, man skal begynde at tænke i? Findes der i dag den relevante uddannelse, som vi skal komme frem til til sidst? Hvad er det for en kreds af personer, der skal have den her uddannelse? De spørgsmål synes jeg kræver et godt

Kl. 21:57

udvalgsarbejde, og derfor ser jeg frem til, at vi kan lave en god beretning på det her område.

Ja, det var ligesom det, jeg havde valgt at sige.

Kl. 21:59

Formanden:

Det var så det afsluttende. Tak til fru Julie Skovsby.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 21:59

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 30. maj 2008, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 22.00).